

Φιλική Εταιρεία / Αρχές και Αξίες

ο- Μέγιστον Όραμα

ο- Αρχές και Αξίες - Τέσσερις Άξονες

ο- Αφετηρίες - Κύπρος, Ελλάς, Διεθνής και Περιφερειακή Πραγματικότητα · Ιστορικοί Κόμβοι Δράσης και Θεωρητικές Εξελίξεις

Μέγιστον Όραμα

ο- **Η πλήρης απελευθέρωση του Ελληνισμού της Κύπρου** στο προσωπικό, κοινωνικό και πνευματικό επίπεδο, με έμφαση και αφοσίωση σε αμφοτέρους: την συλλογική και την ατομική ελευθερία· όλα σε συνάρτηση με το Ήθος και Πνεύμα του Ελληνικού πολιτισμού και έθνους, και σε συνάρτηση με τις αξίες και το πλαίσιο αγώνος του Σοσιαλιστικού Διεθνισμού, του Φεμινισμού και της Οικολογίας.

Αντιλαμβανόμαστε την ελευθερία με πολυδιάστατες παραμέτρους που την ορίζουν με ταξικούς, πολιτιστικούς, εθνικούς, γλωσσικούς, θρησκευτικο-λατρευτικούς, ερωτικούς και πνευματικούς όρους.

ο- **Η πλήρης απελευθέρωση της Κύπρου από όλες τις μορφές κατοχής** και ιδίως της στρατιωτικής, οικονομικής και πολιτιστικής κατοχής που έχουν επιβληθεί στον λαό μας και στη γεωγραφία μας.

ο- **Απελευθέρωση της Κύπρου από την εξουσία του Κεφαλαίου και από την αυταρχική μορφή του Κράτους.** Αντικατάσταση των με νέους και αρχαίους κοινωνικούς θεσμούς και συλλογικές οντότητες που αρμόζουν στον πολιτισμό μας και στην κοινωνική μας πραγματικότητα, αξιοποιώντας στοιχεία από ολόκληρο το φάσμα της κοινωνικής και πολιτικής μας εξέλιξης που κυμαίνονται ιστορικά από τις πρωτο-Μητριάρχικές κοινοβιακές δομές και την Εκκλησία του Δήμου μέχρι και ως τις σύγχρονες μορφές του Κράτους ευημερίας και τις οντότητες της μετα-καπιταλιστικής Αυτονομούμενης κοινωνίας.

Στην πράξη, τούτα συνεπάγονται **αντικατάσταση του Κεφαλαίου και Κράτους** και αναδόμηση των μορφών ιδιοκτησίας και διοίκησης του τόπου με αφοσίωση στις αρχές της **λαϊκής εξουσίας**, με σχήματα **συλλογικής αυτοδιοίκησης και άμεσης δημοκρατίας** **εδραιωμένα σε όλα τα βήματα της ζωής: στους χώρους εργασίας, στις γειτονιές και κοινότητες, στις ένοπλες δυνάμεις και τα σχολεία μέσω Συμβουλίων Αυτοδιοίκησης δικτυωμένων κλιμακωτά σε όλα τα στρώματα και βαθμίδες της κοινωνικής οργάνωσης από τη βάση μέχρι και τους ανώτατους σχηματισμούς και ανώτατα αξιώματα.**

Οι Συνταγματικές ρυθμίσεις που απαιτούνται για την θεσμοποίηση τέτοιου συστήματος θα πρέπει να ονομάζουν τον ένοπλο και οργανωμένο λαό ως τον συλλογικά ιδιοκτήτη όλων των Μέσων Παραγωγής, Φυσικών και Κοινωνικών Πόρων, και να εγγυούνται διαχρονικά την αδιασάλευτη και αδιαμφισβήτητη του εξουσία μέσα από τέτοια Συμβούλια ως λαϊκά όργανα συλλογικής διοίκησης και αυτοκυβέρνησης.

Είμαστε αφοσιωμένοι στην υλοποίηση μιας τέτοιας μορφής Λαϊκής Δημοκρατίας.

* * *

Αρχές και Αξίες

Η ενότητα πραγματεύεται **Τέσσερις Άξονες** με τα εξής θέματα:

Πνευματική Πολιτική

Θρησκεία, Ενότητα, Ελευθερία, "ανοχή" και "αποδοχή".

Ερωτική ~ Σεξουαλική Πολιτική

Ελευθερία, Αυταρχισμός, σεξουαλική και πολιτική ωριμότης, Ταξική Συνείδηση.

Κοινωνική Πολιτική

Τάξεις, Περιουσία, Ιδιοκτησία και Έλεγχος, Οικολογία
Ρατσισμός, Φαλλοκρατία (ανδρικός σωβινισμός), Ομοφυλοφοβία.

Προσωπική Πολιτική

Σχήμα ζωής, προσωπική εμφάνιση, σύμβολα, κατεστημένη κουλτούρα και εναλλακτική /ανατρεπτική κουλτούρα.

Πολιτική επί των Πνευματικών Θεμάτων

Οι πνευματικές και θρησκευτικές πρακτικές, και ιδίως οι θεματολογίες και τα σύμβολα των θρησκειών και της πίστεως, όλα, έχουν χρησιμοποιηθεί ως όπλα για να διχάζουν τους λαούς και να μας οδηγούν στις αμοιβαίες σφαγές. Υπάρχει διέξοδος από αυτό;

Η απάντηση είναι "Ναι!", και βρίσκεται στον πυρήνα της αλήθειας που βρίσκεται στον πυρήνα του Ισλάμ, του Χριστιανισμού, ακόμα και στις ανθρωποκεντρικές καταβολές της κοσμικής ("λαϊκής", μη-θρησκευτικής) κουλτούρας. Επίσης βρίσκεται μέσα στην Καμπάλα, τον σαμανισμό, τους απανταχού θρησκευόμενους Ιθαγενείς, τους μάγους, το Zen, τον Βουδισμό... : είναι ο Πανθεισμός, η απόδοση τιμής και αγάπης προς κάθε μορφή ύπαρξης ως Θεϊκή, ως τμήμα και ενσάρκωση μέρους των Αγίων Πάντων.

Άτομα που αγκαλιάζουν αυτές τις πνευματικές αλήθειες, που μπορούν να πλοηγούν έξω από το "μονοπάτιο πίστεως" που σήμερα ασκούν όλες οι μεγάλες θρησκείες και θεσμοί των, μπορούν να μας βοηθήσουν να ξανα-ανακαλύψουμε τις πνευματικές αρχές που είναι κοινές σε Όλες τις θρησκείες και πνευματικές οδούς στην ευρύτερη μας γεωγραφική και πνευματική περιοχή.

Τούτο μπορεί να υλοποιηθεί μόνο με την κατανόηση της διαφοράς μεταξύ του "ανέχομαι" όλες τις θρησκευτικές πορείες, και του "αγκαλιάζω". Είναι μεγάλη διαφορά. Η **ανοχή** είναι μια ουδέτερη αδιαφορία, στην καλύτερη περίπτωση. Αλλά μόνον εκείνοι που **αγκαλιάζουν έμπρακτα** τις πνευματικές αξίες που βρίσκονται στον πυρήνα όλων των θρησκειών μπορούν να μας βοηθήσουν να καλλιεργήσουμε καλύτερη αίσθηση Ενότητας ανάμεσα στους λαούς μας.

Ερωτική ~ Σεξουαλική Πολιτική

Θα υπάρξει ερωτική ελευθερία και ευτυχία με τις "νέες διευθετήσεις" ανάμεσα στους λαούς μας που επιζητούν οι πολιτικοί; Υπάρχει αληθινός ερωτισμός χωρίς Φεμινισμό; Υπάρχει αληθινός ερωτισμός ενόσω συνθλίβεται μεταξύ των δύο συμπληγάδων: την αφ' ενός ολοκληρωτική απαγόρευση, αφ' εταίρου την ολοκληρωτική εκμετάλλευση του ερωτισμού;

Τα μόνα βásiμα κριτήρια για να ζυγίσουμε τού'ν τα ερωτήματα είναι ο βαθμός στον οποίο υπάρχει (ή θα υπάρξει) ελευθερία για τις λεσβίες, τα ομοφυλόφιλα, αμφισεξουαλικά και διαφυλικά άτομα, επί πλέον βέβαια, της απαραίτητης και αναγκαίας ελευθερίας για τον ερωτισμό στις ζωές των εφήβων, νεαρών ενηλίκων, βρεφών, παιδιών και παντρεμένων ατόμων.

Για παράδειγμα, παρόλο που στην Κύπρο μετά από πολλά χρόνια αγώνων καταφέραμε να αλλάξουμε τη νομοθεσία προς αποποινικοποίηση της ομοφυλοφιλίας, ο ομοφυλόφιλος ερωτισμός ακόμα καταδιώκεται

με πολλούς τρόπους και αναγκαστικά κρύβεται. Όλα τα μεγάλα κόμματα συμμετέχουν στην καταδίωξη παρόλο που συμμετέχουν σε λογής λογής πολιτικές δραστηριότητες "εν ονόματι της ισότητας και ελευθερίας".

Χρειάζεται να ριζωθούμε στην κατανόηση του ρόλου που κατέχει η καταπίεση του ελεύθερου ερωτισμού εις την δημιουργία και συντήρηση αυταρχικών δομών · τον ρόλο της στη θεμελίωση ψυχολογικών δομών εξουσίας και αυταρχισμού εντοχισμένες μες την πραγματικότητα που βιώνουμε ως φυσικά και συναισθηματικά όντα · τον ρόλο της στην καταστροφή της δυνατότητας μας για υγιή επανάσταση και στη διοχέτευση της σκλαβωμένης ζωτικότητας μας σε τεχνητές μορφές αλλοτριωμένης θρησκοληψείας και φασιστικές ιδεολογίες (όλων των αποχρώσεων, ιδίως του ερυθρού και του μαύρου φασισμού), και τον ρόλο της εντός των κοινοτήτων και πληθυσμών μας ως καταστροφέας της δυνατότητας των ανθρώπων για συνύπαρξη μες την καθημερινή ζωή με ισότητα και σεβασμό.

Και να απορρίψουμε κάθε μορφή υποκριτικής εκμετάλλευσης του ερωτισμού που εμφανίζεται με "σεξουαλικά απελευθερωμένη" πόζα.

Κοινωνική Πολιτική

Δεν υπάρχει τρόπος να παρακάμψουμε τις κραυγαλέες πραγματικότητες που αφορούν την ιδιοκτησία περιουσίας, την ταξική πολιτική, μορφές διακυβέρνησης, τις πηγές και την άσκηση αρχής και εξουσίας.

Εάν πρόκειται να επιτύχουμε στη δημιουργία μιας κοινωνίας κτισμένης πιά απτά πάνω στα θεμέλια της ριζοσπαστικής Οικολογίας και Φεμινισμού, δεν έχουμε άλλη επιλογή παρά να αναζητήσουμε πλατειές και βαθιές αλλαγές στις κοινωνικές μας δομές. Υπάρχει τεράστια δύναμη στα χέρια (και στα πορτοφόλια) του ιδιωτικού κεφαλαίου, κρατικού κεφαλαίου και εκκλησιαστικού κεφαλαίου. Σε όλα τα στρώματα της κοινωνίας μας, διεθνώς, περιφερειακά, τοπικά, αυτές είναι οι δυνάμεις που υπηρετούνται από τους πολιτικούς, τα κόμματα, και τον μηχανισμό του κράτους. Είναι η πηγή όλης της μιζέριας, εκμετάλλευσης, ανισότητας, ρατσιστικής, θρησκευτικής και σεξουαλικής προκατάληψης, περιβαλλοντικής και κοινωνικής καταστροφής.

Ποιά είναι η θέση μας ενώπιον της ύπαρξης αυτών των μορφών κεφαλαίου; Μήπως υπάρχει τρόπος να καταργηθεί η δύναμις του κεφαλαίου χωρίς να καταργήσουμε αυτήν αφ' εαυτήν την ύπαρξη του; Τι άλλο θα μπορούσε να σημαίνει τούτο παρά επαναφορά αυτών των πόρων και πηγών πλούτου πίσω στην ιδιοκτησία και τον έλεγχο της κοινότητας; Η κοινωνικοποίηση του κεφαλαίου είναι μια οδός αναπόφευκτη αν θέλουμε να υλοποιηθεί ουσιαστική αλλαγή στην κοινωνία μας. Ταυτόχρονα, η κοινωνικοποίηση είναι κάτι τελείως διαφορετικό από την κρατικοποίηση και την εθνικοποίηση. Και δεν μπορεί να διαχωριστεί από μια ριζική αναθεώρηση των όρων και εννοιών της ιδιοκτησίας. Αναμφισβήτητα, ριζοσπαστική οικολογία σημαίνει και κοινοκτημοσύνη.

Μόνο μερικές από αυτές τις αλλαγές μπορούν να νομοθετηθούν. Οι πιο σημαντικές ανάμεσα τους μπορούν να πραγματοποιηθούν μόνο με το να βοηθήσουμε τις κοινότητες μας να ωριμάσουν πολιτικά και να γίνουν ικανές όχι μόνο για κατάληψη όλων των παραγωγικών μέσων και φυσικών πόρων, αλλά και για αυτοκυβέρνηση. Για παράδειγμα, μετά την ήττα της ηγεμονίας του κεφαλαίου, θα είναι απλό να θεσμοθετηθεί νομοθεσία ενάντια στην ιδιωτική ιδιοκτησία των κοινωνικών πόρων και πλούτου. Αλλά στο εδώ και τώρα, πως σχηματίζουμε κινητοποιημένες κοινότητες μες τις οποίες μπορούμε να ασκούμε την άμεση δημοκρατία, ισότητα και συνεργασία ενώ ταυτόχρονα να απαγορεύουμε (ή ελαχιστοποιούμε) την επίδραση του συστήματος κέρδους ανάμεσα μας;

Προσωπική Πολιτική

Μπορεί να μοιάζει με νότα που "ξεφουσκώνει" το να ασχοληθούμε με θέματα προσωπικής πολιτικής μετά που καταπιαστήκαμε με τις "υψηλές" αλλαγές που επιζητούμε στις κοινότητες μας. Μα η αλήθεια

είναι πως δεν μπορούμε να πραγματώσουμε τις πλατειές κοινωνικές αλλαγές εξωτερικά αν δεν επιδιώξουμε ταυτόχρονα να αλλάξουμε και τους εσωτερικούς μας εαυτούς μέσα από μια διαδικασία που να έχει νόημα, στοχεύοντας στην πολιτική και πνευματική προσωπική μας βελτίωση.

Για παράδειγμα, μήπως η αίσθηση Φεμινισμού που έχουμε είναι η ίδια με εκείνον του εμπορικού κόσμου;

Ή για παράδειγμα, θα ήταν έντιμο να πει κάποιος "κοίτα, αισθάνομαι άβολα όταν μιλάς για τον ομοφυλόφιλο ερωτισμό, είναι ένα βίωμα ξένο προς εμένα και με φοβίζει λιγάκι, και δεν βλέπω τι έχει να κάμει με την παγκόσμια ειρήνη, ή ακόμα και με την απλή ειρήνη εδώ στον τόπο μας. Μπορούμε να το κουβεντιάσουμε;". Αλλά θα ήταν τελείως λάθος να πει "εέ, άφησ' τα σεξουαλικά τώρα, συγχύζουν τον κόσμο. Η λύση που ζητούμε είναι μόνο θέμα αποστρατικοποίησης και καλύτερου οικονομικού προγραμματισμού."

Η πεμπτουσία του θέματος ενυπάρχει στο πως αντιμετωπίζουμε την πολιτική επί προσωπικών θεμάτων μες τις κοινότητες μας, και τούτο αντικατοπτρίζεται εις το βαθμό στον οποίο το απελευθερωτικό κίνημα έχει ρίζες ή όποιες συνδέσεις με τις **υπάρχουσες** εναλλακτικές και ριζοσπαστικές κοινότητες οι οποίες αποτελούν τη ζωντανή, απτή έκφραση του μέλλοντος, κάποτε κρυμμένες μυστικά μες τα ενδιάμεσα διαστήματα, ή κάποτε εκδηλωμένες ανοικτά αλλά παλεύοντας με την καταπίεση ή την απειλή στραγγαλισμού από την κουλτούρα του κατεστημένου και συμβατικού σχήματος ζωής.

Τα εναλλακτικά και ριζοσπαστικά σχήματα ζωής βρίσκονται σε διαρκή αλλαγή (εσωτερικά και εξωτερικά), αλλά συχνά είναι η εξωτερική τους σημειολογία που γίνεται γνωστή ως σύμβολο ελευθερίας και επομένως οι φορείς των συμβόλων στοχεύονται από το σύστημα. Τα μακριά μαλλιά την δεκαετία του 1960, τα μόχκωκ νωρίς την δεκαετία του '80, είναι παραδείγματα αυτού του φαινομένου σε διεθνές επίπεδο. Γενικά, αυτά τα σύμβολα και οι συναφείς δραστηριότητες είναι μέρος μιας προσωπικής συμπεριφοράς, ντυσίματος, εμφάνισης και σχήματος ζωής συχνά συνδεδεμένες με (ή μεταμφιεσμένες σε) μια κουλτούρα ψυχαγωγίας. Οι φίλοι της μουσικής "Ρέγκεν", "Πανκ" ή "Έθνικ" στην Κωνσταντινούπολη, Αθήνα, Λευκωσία και Νέα Υόρκη σήμερα είναι πιθανό να αισθάνονται πιά κοντά ανάμεσα τους, και να επιζητούν το κτίσιμο δεσμών ανάμεσα τους πιά πολύ παρά με τους μακρυμάλληδες μη-πολιτικοποιημένους γειτόνους τους στην κάθε χώρα.

Κάθε νέος χρόνος φέρνει και αλλαγές στο σκηνικό. Δεν μπορούμε να καθοδηγούμαστε μόνο από τα σύμβολα - εφ' όσον γνωρίζουμε πως καπελώνονται από τον εμπορισμό πολύ γρήγορα - αλλά η στάση μας προς εκείνα κάτι λέει για το ποιοί είμαστε και τι κάμνουμε.

Έτσι λοιπόν, αν τα κινήματα μας συμπεριλαμβάνουν υποστήριξη και αγκάλισμα προς τις ανύπαντρες μητέρες, αποδοχή και υποστήριξη για την πνευματική και ιατρική χρήση της κάνναβης καθώς και χρήση της για αναψυχή, αποδοχή και υποστήριξη προς τους ανθρώπους που συγκατοικούν σε κοινόβια ή εργάζονται σε συνεργατικές διευθετήσεις, υποστήριξη για συλλογικές εργασίες στις κοινότητες μας, τότε είναι πιά σίγουρο πως έτσι θα κτίζουμε πιά γνήσιες μορφές ελευθερίες παρά εκείνες που κτίζουν το κεφάλαιο ή το κράτος προωθώντας πόζες "χειραφέτησης", οι οποίες αντίθετα από το να απελευθερώνουν και να ενώνουν, μας διχάζουν και σκλαβώνουν με νέους τρόπους.

Καταληκτικά...

Με αυτό το πνεύμα μπορούμε να πάμε μπροστά αντί να παγιδευόμαστε επαναλαμβάνοντας τα τετριμμένα της πολιτικοποιημένης κοινότητας και κομματικοποιημένης κοινωνίας.

Στοχεύουμε στην επανένωση όλων των λαών της Γής, στην ακύρωση όλων των συνόρων και τον αποπλισμό των στρατών που τα φρουρούν, και στην τελική ανατροπή όλων των κρατών που τους οπλίζουν και εκπαιδεύουν για αυτό το σκοπό.

Στοχεύουμε στην ανατροπή του συστήματος κέρδους και αυταρχικής εξουσίας, και στην αντικατάσταση του με τις απλές διαδικασίες της Άμεσης Δημοκρατίας: ένα σύστημα αυτοδιαχείρισης και αυτοκυβέρνησης μέσα σε όλες τις κοινότητες μας που να λειτουργούν με εθελοντικά Λαϊκά Συμβούλια σε όλα τα επίπεδα κοινωνικής οργάνωσης στα σχολεία, τους χώρους εργασίας, τις γειτονιές, τους δήμους και τις πόλεις.

Πιστεύουμε πως όταν το σύστημα κέρδους και αυταρχικής εξουσίας θα έχει αφαιρεθεί από αμφοτέρους τον εξωτερικό και τον εσωτερικό (ψυχολογικό) μας κόσμο, οι απανταχού άνθρωποι είναι ικανοί να ζήσουν ως ίσοι που σέβονται και τιμούν αλλήλους, και πως είναι ικανοί και πρόθυμοι για τις συλλογικές μικρές και μεγάλες αποφάσεις που καθορίζουν την καθημερινή μας ζωή ως γείτονες, συνάδελφοι, φίλοι, εραστές, σύντροφοι.

Πιστεύουμε πως η απελευθέρωση και επανένωση της χώρας μας έχει νόημα και είναι εφικτή μόνο μέσα από τους αγώνες για αντικατάσταση του πολιτικο-οικονομικού συστήματος κέρδους. Ο λαός μας δύναται να απελευθερωθεί μόνο μέσα από το πλαίσιο των συλλογικών προσπαθειών για την αντικατάσταση του παρόντος συστήματος που τώρα λειτουργείται από το αυταρχικό κράτος και το κεφάλαιο, μ' ένα σύστημα ισότητας και δικαίου για όλους βασισμένο στην συνεργασία (εν αντιθέσει προς τον κεφαλαϊκό ανταγωνισμό και την εκμετάλλευση), θεμελιωμένο στην αυτοκυβέρνηση με τις κοινότητες μας, αντί σε διακυβέρνηση που αποτελείται από τοπικές νεο-αποικιακές "ομάδες διαχείρισης" που διορίζονται από το τοπικό και περιφερειακό κεφάλαιο.

* * *

Αφετηρίες

Κύπρος, Ελλάς, Διεθνής και Περιφερειακή Πραγματικότητα · Ιστορικοί Κόμβοι Δράσης και Θεωρητικές Εξελίξεις

Αγκαλιάζουμε τον **Σοσιαλιστικό Διεθνισμό** όπως τον αντιλαμβανόμαστε μέσα από τις έννοιες και την πρακτική που απορρέουν από τα λαϊκά κινήματα των εργαζομένων των τελευταίων δύο αιώνων. Πιό συγκεκριμένα, μέσα από τα εξής κομβικά σημεία:

ο- Το βάθος και εύρος της εργασίας των Καρλ Μάρξ και Φρέντερικ Έγκελς, και η Κομμούνα του Παρισιού.

ο- Το βάθος και εύρος της εργασίας του Β. Ι. Λένιν, και η μεγάλη Σοβιετική Επανάσταση.

ο- Τα περί "Πολιτικής Επανάστασης" εντός του Σοσιαλισμού, και τα περί της Διαχρονικής (Διαρκούς ή Συνεχούς) Επανάστασης του Λέων Τρότσκι.

ο- Μερικοί από τους καρπούς της Κινεζικής Σοσιαλιστικής Επανάστασης έχουν άμεση αξία και χρήση για μας στην Κύπρο του σήμερα:

ο- Τα περί ενσωμάτωσης της αγροτικής διάστασης και του πατριωτικού απελευθερωτικού πολέμου στην Σοσιαλιστική Επανάσταση συνδυάζοντας την ταξική και εθνική συνείδηση στον αγώνα, όπως αρθρώθηκαν και υλοποιήθηκαν από τον Μάο Τσετούγκ (Τσε Τούνγκ, Ζετόνγκ).

ο- Τα περί μακροχρόνιου Λαϊκού Πολέμου και οι θεωρητικές καινοτομίες Περί Τακτικής εις τον Ανταρτοπόλεμο και ανορθόδοξο πόλεμο, που θεμελίωσε ο Μάο. Μαζί τους και οι πολιτική του διατριβή "Περί Αντιπαραθέσεων", που βοήθησε να πλοηγηθεί το Κίνημα με τέτοιο τρόπο ώστε ο λαός να συνενούται αντί να δηλητηριάζεται με διχόνοια.

- ο- Οι συνεισφορές του στην αντίληψη περί ανανέωσης του Κινήματος και εξουδετέρωσης του κομματικού-κρατικού αυταρχισμού μέσω της Πολιτιστικής Επανάστασης.
- ο- Τα Ενωτικά πατριωτικά Σοσιαλιστικά κινήματα του Βιετνάμ και της Κορέας.
- ο- Το κίνημα και οι αγώνες του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ και του Δημοκρατικού Στρατού της Ελλάδος.
- ο- Η διεθνής επανάσταση νεολαίας της δεκαετίας του 1960-70 που αναδύθηκε ταυτόχρονα στον Πρώτο και Δεύτερο Κόσμο, ήτοι στις Δυτικές χώρες του καπιταλισμού και στις Ανατολικές χώρες του "υπαρκτού" τότε Σοσιαλισμού.
- ο- Η σοσιαλιστική διάσταση της διεθνούς επαναστατικής κινητοποίησης των απελευθερωτικών αγώνων του Τρίτου Κόσμου κατά την ίδια εποχή ενάντια στον αποικισμό, ιμπεριαλισμό, ρατσισμό και νεο-αποικισμό.
- ο- Η ιδεολογική και κινηματική αφύπνιση του Τέταρτου Κόσμου, ήτοι των Ιθαγενών λαών και πολιτισμών εντός και εκτός των χωρών-βάσεων του ιμπεριαλισμού και η προέκτασή τους από το Wounded Knee στους Ζαπατίστας.
- ο- Η διαχρονική σημασία της επιβίωσης και αντίστασης του λαού της Κούβας.
- ο- Η θεωρητική και πρακτική προσέγγιση της οργάνωσης Weather Underground που θεμελιώσε το ότι τα επαναστατικά κινήματα εντός των ιμπεριαλιστικών χωρών παίρνουν καθοδήγηση από τα απελευθερωτικά κινήματα των κατακτημένων ή καταπιεσμένων λαών. Μαζί με τούτα και ο επαναπροσανατολισμός της τακτικής στον ένοπλο αγώνα ώστε το κίνημα να καλλιεργεί και διατηρεί στους αγωνιστές το ηθικόν ύψος και ηθικές αρχές, και απελευθερωμένη συνείδηση. Και η υλοποίηση του δίδαγματος ότι ένοπλος αγώνας δεν σημαίνει πάντα και σκοτωμούς.
- ο- Η θεωρητική και πρακτική προσέγγιση του ανατρεπτικού επιστήμονα Wilhelm Reich, του οποίου η εργασία απεκάλυψε την ουσία του υποκειμενικού παράγοντα στην ιστορία, ήτοι την σχέση της ταξικής πραγματικότητας με την ψυχολογία του ερωτισμού και του υποσυνειδήτου. Και τη διασύνδεση του υποκειμενικού με τον αντικειμενικό παράγοντα, δηλαδή τις πολιτικο-οικονομικές συνθήκες στην παραγωγή και βιομηχανία. Η εργασία του για την Θωράκιση και τον Αυταρχισμό, και για το πως λειτουργεί η διαδικασία ενσωμάτωσης του Αυταρχισμού εντός του ψυχισμού και της βιολογίας μας άνοιξε νέες οδούς για τον Σοσιαλισμό και για την συλλογική και ατομική απελευθέρωση με βάση την βιωματική προσέγγιση στην Συνείδηση. Η εργασία του προδιέγραψε - δεκαετίες πριν! - όλα όσα τελέσθηκαν και βιώθηκαν από τα κινήματα της δεκαετίας του 1960-70.
- ο- Μας προβληματίζει εκείνο που μοιάζει μέχρι στιγμής ως το "άλυτο" πρόβλημα των επαναστατικών κινητοποιήσεων που είναι η πολιτική ανετοιμότητα (ανωριμότητα) του λαού για αυτοκυβέρνηση /αυτοδιαχείριση. Στις εμπειρίες μας με την πρόσφατη εξέγερση των Αγανακτισμένων βιώσαμε ότι μαζί με τα πιο όμορφα δημοκρατικά αισθήματα και πράξεις του λαού μας, η κινητοποίηση έφερε στο πολιτικό προσκήνιο και τον αυταρχισμό, την ψυχική δυσκαμψία, ατομικισμό, καταπιεστικές συμπεριφορές, τον εγωισμό και την αλαζονεία που Κεφάλαιο και Κράτος καλλιεργούν μες τον ψυχισμό του λαού, καθιστώντας την αυτο-οργάνωση και την άμεση δημοκρατία πολύ δύσκολη υπόθεση.
- Αγκαλιάζουμε τις λύσεις που έδωσαν ο κλασσικός Μαρξισμός, ο Λένιν και ο Β. Ράιχ σε αυτό το πρόβλημα:
- ο- Μάρξ: οι συνθήκες συλλογικής παραγωγής υπό την εξουσία του Κεφαλαίου εκπαιδεύουν τους εργαζόμενους στην ανάγκη για συνεργασία, στην αντίληψη της ισότητας, κατανόηση της συλλογικής μοίρας.

ο- Λένιν: η ένταξη ατόμων στους αγώνες για τον Σοσιαλισμό μέσα από συγκεκριμένα καθήκοντα, συνεργασία με συναγωνιστές, διεκπεραίωση αποστολών και καθηκόντων, εκπαιδεύει τους αγωνιστές στις προσωπικές και κοινωνικές δεξιότητες και στις μορφές δημοκρατικής οργάνωσης που απαιτεί ο αγώνας. Επίσης, καλλιεργεί την αντίληψη της αυτοπειθαρχίας, ως τον αντίποδα της αυταρχικά επιβεβλημένης πειθαρχίας εκ των έξω και άνω.

ο- Ράϊχ: η σεξουαλική χειραφέτηση αποκαθιστά τις φυσιολογικές βιολογικές και ψυχικές λειτουργίες σε βαθμό όπου ο οργανισμός (άτομο και κοινωνία) μπορεί να αποβάλει τον αυταρχισμό, την δυσκαμψία, τον δογματισμό. Επίσης, ανοίγει τον δρόμο για νέες μορφές αυτοπειθαρχίας που παρακάμπτουν τις εμμονές, παράγουν ηδονή, χαρά και νόημα για τα άτομα που εμπλέκονται σε επαναστατικές διαδικασίες και κινητοποιήσεις.

ο- Η ανάλυση και πρακτική της ριζοσπαστικής σχολής θεωρητικών και ακτιβιστών της ΑντιΘέσης. Πρόκειται για τους λεγόμενους "Situationists" (που δυστυχώς έχει αποδοθεί στα ελληνικά ως "Καταστασιακοί"). Αρθρώσαν για πρώτη φορά τη μεγάλη σημασία που έχει το Θέαμα και η Εικονική πραγματικότητα στην κοινωνία μας ως παράγοντες ιδεολογικής ηγεμονίας, και ως η υπέρτατη απόληξη της αλλοτριωμένης μας ύπαρξης. Ανέλυσαν την ενσωμάτωση της Εικονικής πραγματικότητας και του Θεάματος εις την αποξενωμένη ύπαρξη των κυβερνώντων "παραγωγών - καταναλωτών" (που είναι η σύγχρονη τάξη εργαζομένων) υπό την κυριαρχία του προηγμένου καπιταλισμού, και έδωσαν χειροπιαστή καθοδήγηση για την αξιοποίηση των ανακαλύψεων τους στην ανατρεπτική δράση.

Αντιλαμβανόμαστε την **απελευθέρωση του Ελληνισμού της Κύπρου** λαμβάνοντας ως σημεία αφετηρίας τα στοιχεία αγώνος και αυτο-οργάνωσης του λαού μας που προκύπτουν από συγκεκριμένες ιστορικές στιγμές όπως:

ο- Η εξέγερση του 1931 γνωστή ως τα Οκτωβριανά.

ο- Ο υπέροχος και ανεπανάληπτος αγώνας της ΕΟΚΑ.

ο- Η ενστικτώδης κινητοποίηση και συσπείρωση του λαού μας για αυτοάμυνα ενάντια στην ένοπλη εξέγερση της ΤΜΤ και Τουρκικής ΜΙΤ το 1963, καθ' ην ο λαός μας υλοποίησε όχι μόνο ηρωισμό αλλά και αυτοσυγκράτηση και εγκράτεια χωρίς να κατολισθήσει σε ρατσιστικές και φυλετικές εξάρσεις όπως ήλπιζαν οι εχθροί μας.

ο- Η παλλαϊκή κινητοποίηση για ένοπλη αυτοάμυνα και απώθηση του εχθρού που έτρεξε να υλοποιήσει ο λαός μας αμέσως μετά την εισβολή του 1974. Προς τούτο, οι απλοί άνθρωποι του λαού όλων των παρατάξεων, έκαμαν τα πάντα για την πραγμάτωση μιας λαϊκής ενότητας επιλέγοντας μέχρι και την υπέρτατη θυσία: άτομα που ως εκείνη τη μέρα ήταν αντίπαλοι σε μια ένοπλη εμφυλιακή σύγκρουση στάθηκαν δίπλα ο ένας από τον άλλο με αλληλεγγύη και συντροφικότητα, και έδωσαν τις ζωές τους μαζί στην άμυνα υπέρ βωμών και εστιών εις πείσμα των διεστραμμένων και έκφυλων πολιτικών του τύπου που για πενήντα χρόνια τώρα επενδύουν τα πάντα στην καλλιέργεια διχόνοιας στο λαό μας.

ο- Η ειρηνική εξέγερση των ΤουρκοΚυπρίων του 2000-2003 ενάντια στις δυνάμεις κατοχής στον βορρά, και η συνεχιζόμενη αντίσταση των προοδευτικών και ανατρεπτικών ΤουρκοΚυπρίων ενάντια στο καθεστώς.

ο- Η σχεδόν παλλαϊκή απόρριψη της νομιμοποίησης της Κατοχής μέσω του σχεδίου Ανάν με το ΟΧΙ στο δημοψήφισμα του 2004.

ο- Η ειρηνική παλλαϊκή εξέγερση των Αγανακτισμένων του 2011 ενάντια στο άνομο σταλινικό κυπριο-εθνικιστικό καθεστώς, η οποία είναι ομολογουμένως η μεγαλύτερη αυτόνομη και εξωκομματική εξέγερση του λαού μας εδώ και πολλές γενεές.

Στην ευρύτερη γεωγραφία όπου κατοικεί ο λαός μας και συνυπάρχει με γείτονες, φίλους και εχθρούς, σημειώνουμε ως σημεία αναφοράς και αφετηρίες για μας:

ο- Την αντίσταση του Ελληνισμού ενάντια στην δικτατορία της χούντας 1967-1974 που ξεπέρασε τα αυταρχικά κόμματα και τις ηγεσίες μπαίνοντας πιά μπροστά τους στον αγώνα, πολεμώντας για την δημοκρατία και την ελευθερία με κάθε μέσο, ατομικό και συλλογικό, συμπεριλαμβανομένων:

- ο- των μορφών αντίστασης που εμφανίστηκαν με σάτυρα και χιούμορ μέσα από τα αντιστασιακά ανέκδοτα που κυκλοφορούσαν τότε μες την καθημερινή ζωή,
- ο- τις Τέχνες, Μουσική και Θέατρο που έγιναν φορείς της αντίστασης,
- ο- την δημοκρατική αντίσταση μέσα από το στράτευμα,
- ο- τις "απάτητες" γεωγραφίες σε Κρήτη και Κύπρο, και
- ο- την υπέροχη Μεγάλη Εξέγερση του Πολυτεχνείου που έδωσε νέο νόημα στην μαζική αντίσταση και ξεκίνησε την αρχή του τέλους της χούντας.

ο- Την Δεκεμβριανή εξέγερση του 2008 με αφορμή τον φόνο του Αλέξη Γρηγορόπουλου.

ο- Την συνεχιζόμενη παλλαϊκή αντίσταση των εργαζομένων στα "μέτρα λιτότητας" που επέβαλαν οι τσόπιοι και ζένοι φορείς του Κεφαλαίου στην Ελλάδα.

ο- Την συνεχιζόμενη διαχρονική αντίσταση του Παλαιστινιακού λαού σε ένα αγώνα επιβίωσης και απελευθέρωσης σχεδόν παντελώς παράλληλο με τον δικό μας, με μόνη εξαίρεση το ότι ο δικός μας λαός υποφέρει από την διαστροφική επίδραση πιά πολλών, αριθμητικά, οπισθοδρομικών και προδοτικών πολιτικών ηγετών που φθείρουν, διαφθείρουν και διαβρώνουν το ήθος και ηθικό του λαού μας.

ο- Την αυτόνομη Λιβανική λαϊκή αντίσταση, που στον πόλεμο του Θέρους 2006 κατάφερε να νικήσει τον εισβολέα επιφέροντας του την μόνη, ιστορικά, στρατιωτική ήττα που υπέστη ποτέ, την ίδια στιγμή που ο Λιβανικός στρατός με διαταγή της Κυβερνήσεως του **απήχε** από τις μάχες και δεν έλαβε μέρος καθόλου στον πόλεμο για άμυνα της πατρίδος. Αφ' ενός τρέμουμε πως η μοίρα της Κύπρου σε πιθανή νέα ένοπλη σύρραξη μπορεί να λάβει παρόμοια μορφή - υπάρχουν ήδη πάμπολλα τεκμήρια πως η αποτρεπτική και αμυντική δύναμις της Εθνοφρουράς μειούται, υποσκάπτεται και εξουδετερώνεται συνειδητά από την πολιτική ηγεσία της Κύπρου σε βαθμό που δεν είναι καθόλου απίθανο να διαταχθεί **αποχή** από την άμυνα της χώρας, όπως διετάχθη και ο Λιβανικός στρατός. Αφ' εταίρου, η αυτόνομη λαϊκή ένοπλη αντίσταση του Λιβανικού λαού που κατάφερε εκείνο που απέτυχαν προηγουμένως να κάμουν οι στρατοί της Αιγύπτου, Συρίας, Λιβάνου, και Ιορδανίας λέει πολλά για το τι μπορούμε να επιτύχουμε με την αυτο-οργάνωση της κοινότητας με βάση τις πολιτιστικές, κοινωνικές και πνευματικές αρχές και αξίες του ίδιου του λαού αντί τις εισαγόμενες ιδέες και "αξίες" που ασπάζεται η τοπική άρχουσα τάξη.

ο- Την συνεχιζόμενη λαϊκή αντίσταση των Κούρδων και αφοσίωση στον αγώνα για την απελευθέρωση. Αγκαλιάζουμε την ανάλυση του ήρωα Θεόφιλου Γεωργιαδη ότι η ελευθερία του Πενταδάκτυλου διέρχεται μέσα από τα βουνά του Κουρδιστάν: "Η δική μας απελευθέρωση" έγραψε, "η απελευθέρωση της σκλαβωμένης Κύπρου, έχει άμεση σχέση με την απελευθέρωση του Κουρδιστάν από το ρατσιστικό, φασιστικό, αποικιοκρατικό καθεστώς της Άγκυρας".

* * *